

Spis treści

Spis treści	1
1. Imię i nazwisko	2
2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe	2
3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych/ artystycznych	2
4. Wskazanie osiągnięcia* wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2016 r. poz. 882 ze zm. w Dz. U. z 2016 r. poz. 1311.)	3
A. Tytuł osiągnięcia naukowego	3
B. Autor, tytuł publikacji, rok wydania, nazwa wydawnictwa, recenzent wydawniczy	3
C. Omówienie celu naukowego ww. pracy i osiągniętych wyników wraz z omówieniem ich ewentualnego wykorzystania	3
5. Pozostałe osiągnięcia naukowo – badawcze	10
A. Dorobek podoktorski – ogólna charakterystyka	10
B. Obszary tematyczne dorobku	10
C. Wystąpienia podczas konferencji naukowych	18
D. Udział w projektach badawczych	20
E. Działalność dydaktyczna i popularyzująca naukę	21
F. Działalność organizacyjna	25
G. Inne osiągnięcia	27

Załącznik 2

Łódź, 16 kwietnia 2019 r.

dr Agata Walczak-Niewiadomska
Katedra Informatologii i Bibliologii
Uniwersytetu Łódzkiego
ul. Pomorska 171/173
90-236 Łódź

Autoreferat

1. Imię i nazwisko

Agata Walczak-Niewiadomska

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe

(z podaniem nazwy, miejsca i roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej)

2006 – stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie bibliologii nadany uchwałą Rady Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Wrocławskiego z dnia 4 lipca 2006 r., na podstawie rozprawy doktorskiej *Księgozbiór i zamilowania bibliofilskie księdza Jana Sobczyńskiego w świetle jego działań społecznych i kulturalnych*, promotor prof. dr hab. Hanna Tadeusiewicz

2001 – tytuł magistra bibliotekoznawstwa i informacji naukowej, Wydział Filologiczny Uniwersytetu Łódzkiego, praca magisterska pt. *Magdalena Samozwaniec i jej twórczość: studium bio-bibliograficzne*, napisana pod kierunkiem prof. dra hab. Janusza Dunina

3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych/ artystycznych

Od 1 października 2006 r. do chwili obecnej – adiunkt w Katedrze Informatologii i Bibliologii (do 2016 r. w Katedrze Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej) Uniwersytetu Łódzkiego

Od 1 października 2002 r. do 30 września 2006 r. – asystent w Katedrze Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej Uniwersytetu Łódzkiego

Od 15 października 2001 r. do 14 stycznia 2003 r. – młodszy bibliotekarz w Bibliotece Instytutu Artystyczno-Pedagogicznego (następnie Wydziału Artystyczno-Pedagogicznego) Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (z siedzibą w Kaliszu)

4. Wskazanie osiągnięcia* wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2016 r. poz. 882 ze zm. w Dz. U. z 2016 r. poz. 1311.)

A. Tytuł osiągnięcia naukowego

Wczesna alfabetyzacja i jej miejsce w działalności bibliotek publicznych

B. Autor, tytuł publikacji, rok wydania, nazwa wydawnictwa, recenzent wydawniczy

Wczesna alfabetyzacja i jej miejsce w działalności bibliotek publicznych / Agata Walczak-Niewiadomska. – Łódź : Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego. – 2019. – 201, [1] s. – ISBN 978-83-8142-467-7

Recenzent wydawniczy: prof. dr hab. Bronisława Woźniczka-Paruzel

C. Omówienie celu naukowego ww. pracy i osiągniętych wyników wraz z omówieniem ich ewentualnego wykorzystania

Pierwsze lata życia dziecka to obszar rozważań w ramach wielu dyscyplin naukowych. Wciąż rośnie świadomość wpływu, jaki pierwsze pięć lat życia człowieka wywierają na jego intelektualny, emocjonalny i społeczny rozwój; jest ona udziałem wzmoczonego zainteresowania tym etapem życia w obszarze psychologii, neuropsychologii, edukacji, polityki i opieki socjalnej. To, jak dziecko będzie się rozwijało i uczyło w przyszłości, czy osiągnie tzw. sukces edukacyjny, w dużej mierze, jak wskazują badacze, będzie zależne od poziomu edukacji, jaki zostanie mu zapewniony w pierwszych pięciu latach życia¹. Wówczas też kształtują się zdolności fizyczne, emocjonalne i kognitywne, niezbędne w następnych latach do nauki czytania i pisania oraz do szeroko rozumianej alfabetyzacji.

Wczesna alfabetyzacja, znana w anglojęzycznej literaturze przedmiotu pod kilkoma terminami (*emergent literacy*, *early literacy*, *pre-literacy*), stanowi jeden z niezwykle istotnych i ciekawych zagadnień badawczych. Pierwszy raz w obszarze badań nad

¹ L. A. Karoly, M. R. Kilburn, J. S. Cannon, *Early childhood interventions: Proven results, future promise*, Santa Monica 2005, p. XV.

alfabetyzacją pojawiła się na większą skalę w latach 80. XX wieku (choć problematyka sygnalizowana była już 20 lat wcześniej), ale wiele cennych ustaleń poczyniono w XXI wieku. Koncepcja wczesnej alfabetyzacji, jak przyjmują dziś naukowcy, rozumiana jest jako kształtowanie takich zdolności fizycznych, emocjonalnych i kognitywnych małego dziecka (od jego najwcześniejszych miesięcy życia do rozpoczęcia nauki szkolnej), które są niezbędne nie tylko do późniejszej nauki czytania i pisania, ale także do ukształtowania przyszłego czytelnika. Z wczesną alfabetyzacją nierozdzielnie wiąże się pojęcie umiejętności przedczytelniczych (*pre-reading skills*), używane na określenie zestawu różnorodnych kompetencji, jakie dziecko nabywa podczas interakcji z książką i jej postaciami alternatywnymi w okresie, kiedy jeszcze nie umie czytać.

W trakcie głębszego studiowania i poznawania istoty tej koncepcji zaczęłam zastanawiać się, w jakim zakresie umiejętności przygotowujące dzieci do nauki czytania i pisania mogą być kształcone w bibliotekach publicznych. W końcu zajmują one od przełomu XX i XXI wieku (w niektórych krajach nawet od lat 80. XX wieku) ważne miejsce w obszarze edukacji dzieci w pierwszych latach ich życia (czyli w wieku 0-5 lat). Przejście od placówek oferujących głównie możliwość statycznego korzystania z materiałów do centrów aktywności edukacyjno-kulturalnych postępuje od dłuższego czasu, ale dopiero na przełomie wieków nastąpił wyraźny zwrot ku polityce prorodzinnej oraz zagospodarowaniu potencjału bibliotek w zakresie alfabetyzacji dzieci najmłodszych. Zmienia się (wolno, ale zauważalnie) społeczne postrzeganie biblioteki jako miejsca na literackiej mapie danej miejscowości – z instytucji kojarzonej z zakazami i nakazami (szczególnie w odniesieniu do zachowania ciszy) w ośrodek tętniący życiem, nowoczesnie wyposażony oraz udostępniający szeroką gamę aktywności, stający się atrakcyjną alternatywą rodzinnego spędzania czasu.

Umiejętności przedczytelnicze mogą być rozwijane na wiele sposobów, poczynając od zabawy z książką w formacie bezpiecznym dla niemowlęcia, na teatryku *kamishibai* z przedszkolakami kończąc. Odbywać się to może przy użyciu różnych środków i form pracy, np. czytania na głos, zajęć muzycznych, teatralnych i artystycznych. Dalsze poszukiwania w zakresie badań nad wczesną alfabetyzacją utwierdzały mnie stopniowo w przekonaniu, że biblioteki publiczne ze swoją ofertą kierowaną do dzieci jeszcze nieczytających, stanowią ważne ogniwo w procesie przygotowywania ich do nauki czytania i pisania. Konsekwencją tych dociekań jest monografia, której przedmiotem rozważań jest szeroko pojmowana wczesna alfabetyzacja dzieci w wieku od zera do pięciu lat,

prowadzona w obrębie bibliotek publicznych w Polsce i za granicą, opracowana zarówno na podstawie literatury przedmiotu, przede wszystkim zagranicznej, ale i w pewnym zakresie polskiej, jak i na podstawie badań własnych, przeprowadzonych w naszym kraju. Jako badacz miałam na celu zsyntetyzowanie dotychczasowej wiedzy na ten temat, upowszechnienie koncepcji i założeń wczesnej alfabetyzacji wśród bibliotekarzy w naszym kraju, a tym samym – zachęcenie ich do podejmowania własnych działań na jej rzecz, jak również na rzecz właściwej obsługi bibliotecznej najmłodszych i małych użytkowników bibliotek dziecięcych oraz ich opiekunów².

Kwestią podstawową było wyjaśnienie, czym jest koncepcja wczesnej alfabetyzacji i jaki wpływ na jej obszar pojęciowy miały inne dyscypliny nauki. Ponieważ, jak się okazało w trakcie analizy dostępnej literatury przedmiotu, termin *early literacy* właściwie nie funkcjonuje w polskim obiegu naukowym, za konieczne uznałam opracowanie definicji, najlepiej charakteryzującej badane pojęcie. Ponadto wytłumaczenia wymagały ewentualne związki z pojęciami bliskoznacznymi, od dawna funkcjonującymi w polskim piśmiennictwie księgoznawczym dzięki Joannie Papuzińskiej – „inicjacją literacką” i „czytelniczą”. Ostatecznie uznałam, że angielskie terminy *early literacy*, *emergent literacy* oraz *pre-literacy*, ze względu na wymienne stosowanie w zagranicznej literaturze przedmiotu, można przetłumaczyć jako „wczesną alfabetyzację”. Samą zaś koncepcję zdefiniowałam jako **najwcześniejszą fazę rozwoju alfabetyzacji, obejmującą okres między narodzinami a momentem, kiedy dziecko zaczyna czytać i pisać (rozpoznawać słowa bez trudności). Tworzy ją zestaw umiejętności, wiedzy i postaw nabywanych w różnych kontekstach społecznych, prowadzących do kompetencji alfabetyzacyjnych w konwencjonalnym rozumieniu.**

Po analizie terminologicznej wyraziłam przekonanie, że istnieje kilka punktów wspólnych między „inicjacją czytelniczą” i „wczesną alfabetyzacją” („inicjacja literacka” została uznana za termin szerszy znaczeniowo od „wczesnej alfabetyzacji”), ale – co należy podkreślić – nie można postawić między nimi znaku równości. W obu podejściach przedmiotem badań jest człowiek i proces przygotowania go do nauki czytania i pisania, a także odbioru i przetwarzania informacji za pomocą różnych kanałów komunikacji.

2 Cezura wieku zastosowana w rozprawie, czyli 0-5 lat, wynika z przekonania, że w polu rozważań wczesnej alfabetyzacji pozostają dzieci jeszcze nieczytające, a więc umownie przyjmując te, które nie rozpoczęły formalnej nauki czytania i pisania w ramach np. obowiązku szkolnego. Dodatkowo na potrzeby badań wprowadziłam podział na dzieci najmłodsze (0-2 lat) oraz małe (3-5 lat), co miało ułatwić rozgraniczenie usług bibliotecznych, wykorzystane m.in. w badaniach bibliotek polskich.

Wspólne jest dążenie do wytworzenia w dziecku pozytywnej motywacji w stosunku do druku i literatury, podobnie jak konieczność zapewnienia mu wielu zróżnicowanych bodźców (np. w domu, przedszkolu, bibliotece). Różni je przede wszystkim moment, od którego dziecko zaczyna podlegać procesowi nabywania umiejętności przedalfabetyzacyjnych, ale też odejście – w przypadku wczesnej alfabetyzacji – od charakterystycznej dla wcześniejszych koncepcji etapowości w dążeniu do osiągnięcia dojrzałości czytelniczej.

Omówiłam też listę umiejętności – zwanych przedczytelniczymi (*pre-literacy skills*), które ułatwiają zrozumienie, poprzez jakie czynności można wpływać na proces wczesnej alfabetyzacji dziecka. Umiejętności te podzielono na sześć kategorii: motywację w odniesieniu do druku (*Print Motivation*), świadomość fonologiczną (*Phonological Awareness*), słownictwo (*Vocabulary*), umiejętności narracyjne (*Narrative Skills*), świadomość słowa drukowanego (*Print Awareness*) oraz znajomość liter (*Letter Knowledge*). Wszystkie są ze sobą nierozzerwalnie połączone, a przykłady ich ćwiczenia można z łatwością odnaleźć nawet w codziennym życiu dziecka (zabawa z literkami, rozmowa na temat obrazków widniejących na kartach książki, naśladowanie dźwięków np. zwierząt itp.).

Wiedząc już, czym jest wczesna alfabetyzacja, mogłam przedstawić rozliczne zagadnienia szczegółowe związane z zadaniami, jakie stoją przed bibliotekarzami bibliotek publicznych w zakresie obsługi dzieci najmłodszych i małych. Charakterystyka działalności bibliotek dla dzieci w wieku 0-5 lat i ich opiekunów objęła wiele kluczowych elementów – profil zbiorów, formy pracy, ale też przystosowanie placówek do obsługi tej wymagającej kategorii użytkowników, a także kwestię kwalifikacji zawodowych bibliotekarzy pracujących z dziećmi i ich opiekunami. Tę część rozprawy, ze względu na niedostateczną literaturę przedmiotu w języku polskim, opracowałam głównie na podstawie dostępnych materiałów zagranicznych, czerpiąc wiedzę z zarówno naukowych, jak i bardziej praktycznych w przekazie książek, artykułów i stron internetowych. Ustalenia poczynione na ich bazie tworzą swego rodzaju mapę pojęć, które warto uwzględniać w planowaniu, bądź też udoskonalaniu dotychczasowych usług bibliotecznych, dla dzieci najmłodszych i małych.

Ponadto ustalenia te stały się punktem wyjścia do ostatniej części książki, której celem było przedstawienie działalności polskich bibliotek publicznych w zakresie obsługi dzieci

w wieku 0-5 lat i ich opiekunów. Jest to o tyle cenna inicjatywa, ponieważ temat do tej pory był praktycznie nieobecny w naukowej przestrzeni bibliologicznej w Polsce (nie licząc wcześniejszych artykułów mojego autorstwa)³. W badaniach interesowało mnie kilka kwestii: najbardziej fundamentalna – czy biblioteki obsługują dzieci w tym wieku i za pomocą jakich środków oraz form pracy tę obsługę realizują. Analizie poddano też zagadnienie współpracy bibliotek z innymi jednostkami w zakresie wczesnej alfabetyzacji, ofertę kierowaną do rodziców, a także kwalifikacje kadry. Z uwagi na rozproszenie i liczebność placówek bibliotecznych, które zakwalifikowano do badań, zdecydowałam się na metodę badań sondażowych przy użyciu techniki ankietowej. Ponieważ status formalny i instytucjonalny polskich bibliotek publicznych świadczących usługi dla dzieci i młodzieży jest dość zróżnicowany, do badań ostatecznie zakwalifikowałam 167 autonomicznych filii bibliotek dla dzieci i młodzieży (z czego 166 było czynnych w momencie wysyłania kwestionariusza ankiety)⁴. Powodem podjęcia takiej decyzji jest m.in. brak wiarygodnych danych liczbowych, które określiłyby w stopniu zadowalającym liczbę polskich bibliotek publicznych świadczących usługi dla tej kategorii wiekowej. Poza filiami i oddziałami wiele bibliotek publicznych świadczy usługi jednocześnie czytelnikom dorosłym i dzieciom. Liczba 167 placówek określa sumę filii bibliotecznych dedykowanych tylko młodemu czytelnikowi. Pozostałych jednostek bibliotecznych obsługujących tylko dzieci i młodzież (oddziałów) nie wzięłam pod uwagę ze względu na to, że nie mają one obowiązku sprawozdawania swojej działalności na potrzeby GUS (w odróżnieniu od filii). Brakuje tym samym podstawowych danych, które umożliwiłyby równorzędne rozpatrywanie w dalszej części badań filii i oddziałów dla dzieci⁵.

Odpowiedzi uzyskane od 58,5% ankietowanych filii pozwoliły na sformułowanie wielu wniosków, które potwierdzają ich aktywność na rzecz wczesnej alfabetyzacji. Działania prowadzone w bibliotekach są jednak często adresowane do dzieci w wieku 3-5 lat, co potwierdza też zaangażowanie placówek we współpracę z przedszkolami. Ponadto – jak wynika z analizy ankiet – niewielki ich procent może się pochwalić różnymi formami aktywności, które bezpośrednio wspierają rozwój umiejętności przedczytelniczych (np. wierszowanek, zabaw z niekonwencjonalnymi formami książki, zabaw z alfabetem itp.). Nadal dominują w stosunku do nich formy pracy od dawna znane bibliotekarzom polskim,

3 M.in. A. Walczak-Niewiadomska, *Niemowlak w bibliotece. Historia i perspektywy rozwoju usług w Polsce*, „Toruńskie Studia Bibliologiczne” 2015, nr 2, s. 115-135.

4 Według danych GUS z dnia 31 grudnia 2016 roku.

5 *Kultura w 2016 roku – tablice* [on-line]. Główny Urząd Statystyczny. Obszary tematyczne. Kultura. Turystyka. Sport [dostęp 12 maja 2018]. Dostępny w World Wide Web: <https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/kultura-turystyka-sport/kultura/kultura-w-2016-roku,2,14.html/>

zakorzenione w tradycji bibliotekarskiej (np. głośne czytanie). Charakterystyczna jest też niedostateczna jeszcze oferta „rodzinna” uwzględniająca wspólne aktywności dla dzieci i rodziców, co obserwowane jest niejednokrotnie w większym stopniu w bibliotekach innych krajów. Do bardziej szczegółowych wniosków należą m.in.:

— 99% badanych bibliotek świadczy usługi dzieciom w wieku 0-5 lat i ich rodzicom, przy czym 60% z nich kieruje działania tylko do dzieci w wieku 3-5 lat,

— wszystkie badane biblioteki mają kolekcję zawierającą zróżnicowane materiały dla dzieci w wieku 0-5 lat,

— 95% badanych bibliotek – poza udostępnianiem kolekcji – ma w ofercie zajęcia dla tej grupy użytkowników, przy czym najczęściej są to aktywności zorganizowane we współpracy z przedszkolami, co dodatkowo potwierdza wysoki odsetek zajęć artystyczno-rękodzielniczych realizowanych przez same dzieci (bez udziału rodzica lub opiekuna) oraz pierwsze miejsce nauczyciela na liście jako osoby, z którą dziecko przychodzi na zajęcia (w grupie 3-5 lat),

— w badanych bibliotekach na pierwszym miejscu wśród form pracy z dziećmi w wieku 0-5 lat jest głośne czytanie,

— połowa badanych bibliotek korzysta w trakcie zajęć z dziećmi w wieku 3-5 lat z chust animacyjnych i teatryku kamishibai,

— w kolekcji bibliotecznej udostępnianej dzieciom w wieku 0-5 lat są przede wszystkim książki, komiksy, audiobooki, gry planszowe, zabawki, puzzle i klocki,

— 1 na 10 badanych bibliotek posiada w kolekcji instrumenty muzyczne, 1 na 5 natomiast – kostiumy do przebierania się,

— połowa badanych bibliotek dysponuje „kąciem malucha”, zaopatrzoną najczęściej w stolik z krzesłkami, wybór książek i zabawek oraz przybory do rysowania i malowania,

— niewiele w badanych bibliotekach jest działań kierowanych do rodziców (zaledwie 35% bibliotek zadeklarowało posiadanie oferty dla nich),

— niewiele placówek dysponuje komfortowymi udogodnieniami dla rodziców dzieci najmłodszych; brakuje przewijaków – są w 13,4% bibliotek, podobnie jak i podgrzewacze do butelek – deklaruje je zaledwie 9,3% placówek, a tylko w połowie ankietowanych bibliotek znajdziemy deklarację posiadania wygodnej sofy, kanapy lub fotela.

Ze względu na ograniczoną grupę badanych placówek zaprezentowanych w ostatniej części rozprawy dostrzegać można potrzebę analizy wszystkich bibliotek publicznych w kraju, nawet tych świadczących usługi głównie dorosłym czytelnikom. Dopiero wtedy otrzymalibyśmy spójny i całościowy obraz przygotowania placówek do obsługi dzieci

najmłodszych i ich rodzin, biorąc pod uwagę wiele czynników, m.in. możliwość porównania działalności bibliotek pracujących na terenie miast i wsi. Podobne badania mogłyby objąć też biblioteki innego typu (pedagogiczne i naukowe), które choć mają inny cel statutowy i inną docelową grupę odbiorców, włączają się coraz śmielej w działania wspierające proces wczesnej alfabetyzacji (m.in. poprzez organizację lekcji bibliotecznych dla grup przedszkolnych).

Zagadnienie rozwoju bibliotek publicznych w kontekście ich usług kierowanych do omawianej grupy czytelników wymaga kompleksowych badań. Przedmiotem rozważań nie może być jedynie kwestia przeszkolenia kadry, czy też zaopatrzenia placówek w niezbędne materiały. Optymalna strategia zakładałaby również uwzględnienie wskaźników udziału dzieci w edukacji żłobkowej i przedszkolnej na terenie poszczególnych gmin, co ułatwiłoby racjonalne skierowanie wiedzy i zasobów do społeczności niedoinwestowanych edukacyjnie.

Określenie udziału bibliotek publicznych w procesie przygotowywania dziecka do nauki czytania i pisania, a także zdobywania innych kompetencji (np. medialnych i cyfrowych), wydaje się niezwykle ważne w kontekście budowy ogólnokrajowej strategii czytelniczej. Biblioteki i bibliotekarze zdają się czasami nie dostrzegać potencjału, jaki niesie ze sobą ich praca i udostępnianie czytelnikom kolekcji. Skierowanie wysiłków w stronę otwierania placówek na dzieci w wieku 0-5 lat i ich rodziców (a nie tylko, jak w dużej mierze dotychczas, nauczycieli wychowania przedszkolnego) przełożyć się może na radykalną zmianę wizerunku biblioteki publicznej w Polsce. Zresztą nietrudno już teraz o przykłady wdrażanych z sukcesem zmian i idącymi za nimi wzrostami statystyk bibliotecznych. Większa niż dotąd koncentracja wysiłków na edukacji bibliotekarzy dziecięcych, inwestycje w bardziej skuteczne narzędzia rozpowszechniające w środowisku wiedzę i dobre praktyki, przełożą się – prędzej czy później – na transformację aktywności oferowanych przez biblioteki, a potem i wizerunku.

Zagadnienia prezentowane w rozprawie mogą zainteresować przede wszystkim bibliotekarzy pracujących na co dzień z małymi dziećmi, ze względu na możliwość pogłębienia wiedzy na temat roli i wagi wczesnej alfabetyzacji, form pracy i strategii tworzenia kolekcji adresowanych do najmłodszych użytkowników biblioteki oraz ich opiekunów. Czytelnicy otrzymują syntezę, odwołującą się zarówno do światowych osiągnięć bibliotekarstwa publicznego, jak i do międzynarodowych wytycznych, projektów

i dokonań bibliotek wiodących w tym zakresie. Do grupy potencjalnych odbiorców rozprawy zaliczyć należy naukowców prowadzących badania nad najwcześniejszymi kontaktami dziecka z książką (w różnych zresztą postaciach), czy nad kształtowaniem przyszłego czytelnika – w ramach dyscyplin bibliologicznych oraz nauk pedagogicznych, a także ich studentów. Z przedstawionych w książce wyników badań mogą w pewnym zakresie korzystać socjologowie, kulturoznawcy oraz eksperci od planowania lokalnych i ogólnopolskich strategii rozwoju kultury (w tym czytelniczej).

5. Pozostałe osiągnięcia naukowo – badawcze

A. Dorobek podoktorski – ogólna charakterystyka

Na mój dorobek naukowy (poza publikacją zgłoszoną jako osiągnięcie w przewodzie habilitacyjnym) składają się ogółem **83** publikacje, w tym 4 wydane przed doktoratem. Wśród **79** publikacji po doktoracie jest 1 monografia autorska, 10 współredagowanych monografii wieloautorskich, 16 artykułów naukowych, 22 rozdziały w monografiach wieloautorskich, 1 recenzja naukowa. Pozostały dorobek tworzy 29 innych publikacji (m.in. materiały konferencyjne, bibliografie, sprawozdania i teksty popularyzatorskie); 7 spośród wszystkich tekstów podoktorskich opublikowałam w języku angielskim.

Łączna liczba punktów zgromadzonych w wyniku opublikowania wymienionych wcześniej prac o charakterze naukowym w okresie podoktorskim, w tym monografii przedstawionej jako osiągnięcie naukowe, wynosi **314** (pełny wykaz zob. załącznik 6 z Analizą bibliometryczną). W liczbie tej znajduje się **59** punktów uzyskanych dzięki publikacji artykułów w czasopiśmie z listy B, **22** punkty za artykuły w czasopiśmie z listy C (ERIH), **119** punktów będących wynikiem publikacji rozdziałów w monografiach zbiorowych, **57** punktów uzyskanych dzięki publikacji monografii oraz **57** punktów za prace redakcyjne nad recenzowanymi publikacjami wieloautorskimi (Indeks Hirscha – h-indeks: 2, liczba cytowań: 15 (dane na podstawie narzędzia *Publish or Perish*)).

B. Obszary tematyczne dorobku

W moim dorobku podoktorskim można wyróżnić prace koncentrujące się wokół czterech zagadnień: a) historii książki i bibliotek w Kaliszu, b) biografistyki, c) rozwoju edukacyjnego i zawodowego w obrębie bibliologii i informatologii, a także 4)

bibliotekoznawstwa. W niniejszym podrozdziale pragnę przedstawić pokrótce wszystkie wymienione obszary badań i ich rezultaty w postaci dorobku. Pełny spis publikacji znajduje się w punktach II.A-C *Wykazu opublikowanych prac...* (zał. 4).

Historia książki i bibliotek w Kaliszu

Pierwsza grupa zagadnień stanowi pokłosie badań zapoczątkowanych jeszcze na etapie pracy doktorskiej. Do tego obszaru zaliczam 7 publikacji naukowych, w tym 1 monografię, 3 artykuły w czasopismach naukowych, 3 rozdziały w monografiach zbiorowych, a także 1 monografię o charakterze popularnonaukowym, wydaną w serii cenionej w naukowym środowisku Kalisza pn. „Kaliszanie”.

Zbiór tworzą teksty bezpośrednio związane z tematem doktoratu, z książką doktorską na czele (A. Walczak-Niewiadomska, *Książki Jan Sobczyński i jego księgozbiór*, Kalisz: Kaliskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk, 2007) i jej wersją popularnonaukową ogłoszoną drukiem kilka lat później (A. Walczak-Niewiadomska, *Jan Sobczyński (1861-1942): kronikarz Kalisza*, Kalisz: Kaliskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk, 2012). Pozostałe artykuły powstały na bazie materiałów zgromadzonych w trakcie pracy nad doktoratem, często cennych dokumentów archiwalnych odnalezionych m.in. w zasobach Archiwum Państwowego w Poznaniu oraz Archiwum Diecezji Włocławskiej (m.in. A. Walczak-Niewiadomska, „*Kronika kościelna Kalisza*” jako źródło do badań nad dziejami miasta, „*Acta Universitatis Lodzianis. Folia Librorum*” 2007, nr 14; A. Walczak-Niewiadomska, *Kalisz i kaliszanie w życiu Hieronima Łopacińskiego*. W: Hieronim Łopaciński: epoka, ludzie, region, Lublin: Wojewódzka Biblioteka Publiczna im. H. Łopacińskiego, 2006).

Biografistyka

Ta część dorobku odwzorowuje moje zainteresowania zapoczątkowane dzięki współpracy z prof. Hanną Tadeusiewicz oraz aktywnemu uczestnictwu w działalności Pracowni *Słownika pracowników książki polskiej*, od 1992 r. ulokowanej w strukturze Katedry Informatologii i Bibliologii UŁ. W grupie znajduje się 8 publikacji naukowych, w tym 4 artykuły w czasopismach naukowych i 4 rozdziały w publikacjach zbiorowych. Efektem prac w nurcie biografistyki jest ponadto współredakcja 2 wydawnictw słownikowych i 1 monografii zbiorowej, a także autorstwo 51 biogramów.

Część tekstów opracowanych wspólnie z dr Magdaleną Rzadkowolską i prof. Hanną Tadeusiewicz powstała w wyniku prac nad trzecim i czwartym suplementem *Słownika*

pracowników książki polskiej, których byłam również współredaktorem oraz wykonawcą grantu (m.in. H. Tadeusiewicz, M. Rzadkowolska, A. Walczak-Niewiadomska, *Pracownia „Słownika pracowników książki polskiej” jako centrum badań biografistyki księgoznawczej w Polsce*. W: Bibliologia i informatologia, Warszawa: Polskie Towarzystwo Bibliologiczne. Oddział Warszawski, 2011; M. Rzadkowolska, A. Walczak-Niewiadomska, *Ludzie książki kontra władza: zaangażowanie w drugi obieg wydawniczy według materiałów zawartych w „Słowniku pracowników książki polskiej”: komunikat*. W: Zakazane i niewygodne: ograniczanie wolności słowa od XIX do XX wieku, Toruń: Wydawnictwo Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, 2015; A. Walczak-Niewiadomska, *Rola pracowników książki w procesie transferu kulturowego na przełomie XX/XXI w. na przykładzie biogramów publikowanych w „Słowniku pracowników książki polskiej”*, „Acta Universitatis Lodzianensis. Folia Librorum” 2015, nr 2(21); A. Walczak-Niewiadomska, M. Rzadkowolska, *Biogramy polskich twórców na emigracji w „Słowniku pracowników książki polskiej”*, „Przegląd Polsko-Polonijny” 2015, nr 7-8). Pozostałe rozdziały przedstawiają sylwetkę prof. H. Tadeusiewicz i jej pracę na rzecz *Słownika* (np. M. Rzadkowolska, A. Walczak-Niewiadomska, *Profesor Hanna Tadeusiewicz jako redaktor „Słownika pracowników książki polskiej”*, „Acta Universitatis Lodzianensis. Folia Librorum” 2010, nr 16). Efektem badań prowadzonych przeze mnie zarówno w zakresie historii książki kaliskiej, jak i nad „ludźmi książki”, jest 51 biogramów opublikowanych we wspomnianych dwóch tomach *Słownika pracowników książki polskiej* (*Słownik pracowników książki polskiej. Suplement 3*, Warszawa: Wydawnictwo Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich, 2010: 6 biogramów; *Słownik pracowników książki polskiej. Suplement 4*, Warszawa: Wydawnictwo Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich, 2016: 25 biogramów), a także w słownikach o profilu regionalnym (*Słownik biograficzny Wielkopolski południowo-wschodniej*. T. 3, Kalisz: Kaliskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk, 2007: 18 biogramów; *Wieluński słownik biograficzny*. T. 2, Wieluń: Wieluńskie Towarzystwo Naukowe, 2014: 2 biogramy).

Rozwój edukacyjny i zawodowy w obrębie bibliologii i informatologii

Inicjatywa opracowania publikacji w tym zakresie związana była z moją działalnością dydaktyczną i ustawicznym dążeniem do doskonalenia programu kształcenia dla bibliotekarzy i specjalistów informacji. Grupę tę tworzą 2 artykuły w czasopiśmie, 4 rozdziały w monografiach wieloautorskich oraz 1 publikacja w czasopiśmie anglojęzycznym.

Cztery współautorskie teksty poświęciłam edukacji w zakresie informacji naukowej

prowadzonej w Katedrze Bibliotekoznawstwa i Informatyki Naukowej UŁ (A. Walczak-Niewiadomska, G. Czapnik, *Realizacja programu z zakresu informacji naukowej w Katedrze Bibliotekoznawstwa i Informatyki Naukowej Uniwersytetu Łódzkiego*. W: Historia i współczesność w badaniach bibliologicznych..., Łódź: Ibidem, 2008) i specjalizacji brokera informacji (G. Czapnik, Z. Gruszka, A. Walczak-Niewiadomska, *Edukacja brokerów informacji na poziomie akademickim – zarys problematyki badań realizowanych w KBiIN UŁ*. W: Biblioteka, Książka, Informacja i Internet 2010, Lublin: Instytut Bibliotekoznawstwa i Informatyki Naukowej UMCS, 2010; G. Czapnik, A. Walczak-Niewiadomska, Z. Gruszka, *Bibliotekarz w firmie infobrokerskiej: potrzeby rynku a oferta edukacyjna w świetle badań*. W: Z problemów bibliotek naukowych Wrocławia 10. III Wrocławskie Spotkania Bibliotekarzy, Wrocław: Politechnika Wrocławska. Oficyna Wydawnicza, 2011; A. Walczak-Niewiadomska, G. Czapnik, Z. Gruszka, *Brokerstwo informacyjne w Polsce w XXI wieku: przegląd publikacji*, „Acta Universitatis Lodzianis. Folia Librorum” 2013, nr 17). Aktualne programy kształcenia dostępne na studiach w Katedrze Informatologii i Bibliologii UŁ przedstawiłam w newsletterze European Association for Library & Information Education and Research (EUCLID) (A. Walczak-Niewiadomska, *Educating Librarians and Information Specialists at the University of Lodz (Poland)*, „EUCLID Newsletter” 2017, issue 34). W artykule pt. *Mobilność bibliotekarza = zadowolenie czytelnika?* zwróciłam uwagę na możliwości podnoszenia kwalifikacji zawodowych bibliotekarzy poprzez ofertę m.in. programów unijnych proponujących np. staże i wyjazdy studyjne do instytucji zagranicznych („Bibliotheca Nostra” 2015, nr 2). Ostatnią publikację w tej grupie poświęciłam tematowi bliskiemu obszarowi mojej rozprawy habilitacyjnej, czyli edukacji bibliotekarzy pracujących z dziećmi, postulując poszerzenie ich kompetencji o umiejętności pracy z dzieckiem najmłodszym (A. Walczak-Niewiadomska, *Przyszłość edukacji bibliotekarzy dziecięcych w świetle międzynarodowych trendów*. W: Region i książka: szkice z dziejów książki regionalnej, Kalisz: Kaliskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk, 2016).

Bibliotekoznawstwo

Największa – pod kątem ilościowym – grupa w moim dorobku podoktorskim składa się z 33 publikacji. Liczbę tę tworzy 6 artykułów w czasopismach naukowych, 11 rozdziałów w monografiach zbiorowych, 6 artykułów w czasopismach fachowych oraz 2 artykuły w czasopismach anglojęzycznych. Do tego zbioru wliczam też współautorstwo redakcji naukowej 6 monografii wieloautorskich oraz 2 zeszytów materiałów konferencyjnych.

Kilka pierwszych artykułów po doktoracie dotyczyło bibliotek pedagogicznych i nowych technologii wykorzystywanych w pracy bibliotek i bibliotekarzy. Było to związane z prowadzoną wówczas przeze mnie działalnością dydaktyczną i opracowywaniem materiałów na potrzeby zajęć ze studentami (A. Walczak-Niewiadomska, *Biblioteki pedagogiczne w literaturze bibliologicznej: przegląd źródeł*. W: Biblioteki pedagogiczne wobec wyzwań współczesnej oświaty..., Kalisz: Kaliskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk, 2008; A. Walczak-Niewiadomska, *Bazy i systemy edukacyjne polskich bibliotek pedagogicznych: nowa forma usług bibliotecznych*. W: Elektroniczny wizerunek biblioteki..., Gdańsk: Wydawnictwo Atenemu – Szkoły Wyższej, 2008; A. Walczak-Niewiadomska, *Funkcjonalność katalogów on-line w zakresie przekazu informacji o zasobach bibliotecznych na przykładzie bibliotek polskich i zagranicznych*. W: Uniwersum piśmiennictwa wobec komunikacji elektronicznej, Wrocław: Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego, 2009).

Kolejne publikacje, powstające sukcesywnie od 2010 r., wyznaczają początek i późniejszy rozwój moich zainteresowań badawczych, krążących wokół bibliotekarstwa publicznego oraz usług bibliotek innego typu dla dzieci. W pracy naukowej starałam się patrzeć na te zagadnienia wielowymiarowo, poruszając tematy istotne dla ewolucji miejsca bibliotek różnego typu w społeczeństwie. Stąd artykuły m.in. o możliwościach poszerzania tradycyjnie kształtowanego zbioru dla dzieci o np. zabawki. Zagadnieniu zabawek i zabawy w pracy bibliotek, obecnemu zresztą w mojej twórczości dzięki członkostwu w International Toy Library Association (ITLA), poświęciłam 5 artykułów, w tym 1 na temat kolekcji zabawek i materiałów edukacyjnych dla dzieci niepełnosprawnych (A. Walczak-Niewiadomska, *Biblioteka jako centrum zabawek*, „Przegląd Biblioteczny” 2010, nr 4; A. Walczak-Niewiadomska, *Biblioteki zabawkowe*, „Poradnik Bibliotekarza” (dod. „Świat książki dziecięcej”) 2011, nr 5; A. Walczak-Niewiadomska, *Zabawki elementem edukacji w bibliotece*. W: Biblioteka w przestrzeni edukacyjnej: funkcje i wyzwania w XXI wieku, Kraków: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego, 2013; A. Walczak-Niewiadomska, *Rehabilitacja poprzez zabawę – działalność lekotek na świecie*, „Niepełnosprawność i Rehabilitacja” 2015, nr 3). Jeden z tekstów ukazał się na prośbę redaktorów w newsletterze opracowywanym na potrzeby ITLA (A. Walczak-Niewiadomska, *Toys and Play in Polish Public Libraries*, „ITLA Newsletter” 2015, no. 12).

Interesowała mnie również kwestia mediów w życiu dziecka, zwłaszcza młodszego (w wieku 3-6 lat) oraz możliwości edukacji w tym zakresie dzieci i ich rodziców w ramach usług bibliotek publicznych (A. Walczak-Niewiadomska, *Udział biblioteki publicznej w edukacji medialnej obywateli*. W: *Czas przemian – czas wyzwań...*, Warszawa: Wydawnictwo Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich, 2014; A. Walczak-Niewiadomska, *Media Education as an Important Part of Library Services in Poland*. In: *Reflections on Media Education Futures...*, Göteborg: Nordicom, 2015). Najbardziej jednak zintensyfikowane prace w ostatnich kilku latach prowadziłam na rzecz usług bibliotek publicznych dla dzieci w wieku 0-5 lat i ich opiekunów, co pozostawało w ścisłym związku z głównym nurtem moich badań naukowych. Wśród 10 publikacji poświęconych temu zagadnieniu znajdują się m.in. teksty zawierające analizy wyników badań realizowanych w ramach pozyskanych przeze mnie grantów indywidualnych. Rezultaty projektu „Biblioteki dla dzieci w Polsce – przystosowanie placówek do międzynarodowych standardów bibliotekarskich” ogłosiłam w artykule pt. *Niemowlak w bibliotece. Historia i perspektywy rozwoju usług w Polsce* („Toruńskie Studia Bibliologiczne” 2015, nr 2), zaś projektu realizowanego w bibliotekach publicznych w Oslo pn. „Analiza porównawcza usług bibliotecznych dla dzieci w wieku 0-3 w Polsce i Norwegii” przekazałam w dwóch tekstach (A. Walczak-Niewiadomska, *Najmłodszy użytkownicy w norweskich bibliotekach*, „Poradnik Bibliotekarza” 2012, nr 6; A. Walczak-Niewiadomska, *Babies and toddlers in public libraries of Oslo and surroundings*, „Acta Universitatis Lodzianensis. Folia Librorum” 2015, nr 1(20)).

Szczególne miejsce w moich rozważaniach zajmuje kwestia zmiany w definicji „biblioteki publicznej”, zwłaszcza w odniesieniu do przyjmowanych wszechobecnie kategorii wiekowych. W artykułach postuluję wzięcie pod uwagę kategorii „rodziny” jako uzupełnienia usług dla dzieci, młodzieży i dorosłych. Przemawia za tym różnorodność oferty już teraz kierowanej do grup międzypokoleniowych, ale też zmiana w profilu potrzeb samych czytelników, dokonująca się nie tylko w placówkach bibliotecznych za granicą. W publikacjach przedstawiałam istotę koncepcji alfabetyzacji rodzinnej, wyznaczającej kierunki działań również dla bibliotek publicznych (A. Walczak-Niewiadomska, *Alfabetyzacja rodzinna – geneza i możliwości zastosowania w bibliotece publicznej*, „Bibliotheca Nostra” 2016, nr 1), przykłady dobrych praktyk (A. Walczak-Niewiadomska, *Model biblioteki rodzinnej na przykładzie doświadczeń amerykańskich*, „Przegląd Biblioteczny” 2012, nr 4) oraz działania prowadzone na terenie bibliotek publicznych dążące do stworzenia oferty dla rodzin i rodziców (A. Walczak-Niewiadomska, *Public*

Library as a Place for the Family in Poland, „IFLA. Libraries for Children and Young Adults Section Newsletter” 2012, June, pp. 4-6; A. Walczak-Niewiadomska, *Libraries for Children as a Place for Parents (Based on European Experiences)*. In: *Around the Books, the Library, and Information...*, Lublin: Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, 2014; A. Walczak-Niewiadomska, *Poczytaj mi Tato!, czyli o roli ojca w edukacji czytelniczej dziecka*. W: *Książki w życiu najmłodszych*, Łódź, Warszawa: Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich, 2015; A. Walczak-Niewiadomska, *Usługi informacyjne i edukacyjne dla rodziców w polskich bibliotekach dziecięcych*. W: *Projektowanie informacji w przestrzeni biblioteki*, Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Pedagogicznego, 2017).

Od 2013 r. aktywnie partycypuję w redakcji naukowej materiałów będących pokłosiem cyklicznej konferencji międzynarodowej „Kultura czytelnicza młodego pokolenia“, której jestem również współorganizatorem. Rezultatem tych prac, prowadzonych początkowo z prof. Mariolą Antczak i dr Aliną Brzuska-Kępa, a następnie z prof. Antczak, jest 6 monografii zbiorowych, przyjętych bardzo życzliwie w środowisku bibliologów i innych zainteresowanych tematyką ekspertów (*Kultura czytelnicza dzieci i młodzieży początku XXI wieku: szkice bibliologiczne*, red. nauk. M. Antczak, A. Brzuska-Kępa, A. Walczak-Niewiadomska, Łódź: Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, 2013; *Media a czytelnicy: studia o popularyzacji i uczestnictwie kulturowym młodego pokolenia*, red. nauk. M. Antczak, A. Brzuska-Kępa, A. Walczak-Niewiadomska, Łódź: Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, 2013; *Biblioteki i książki w życiu nastolatków*, red. nauk. M. Antczak, A. Walczak-Niewiadomska, Łódź, Warszawa: Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich, 2015; *Książki w życiu najmłodszych*, red. nauk. M. Antczak, A. Walczak-Niewiadomska, Łódź, Warszawa: Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich, 2015; *W kręgu kultury czytelniczej dzieci i młodzieży*, red. nauk. M. Antczak, A. Walczak-Niewiadomska, Łódź, Warszawa: Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich, 2015; *Nowoczesne technologie czy tradycyjne metody? O tendencjach krzewienia kultury czytelniczej młodego pokolenia*, pod red. M. Antczak, A. Walczak-Niewiadomskiej, Warszawa, Łódź: Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich, 2017). Tradycyjnie też jestem odpowiedzialna przy każdej edycji konferencji za redagowanie materiałów towarzyszących temu wydarzeniu i kontrolę ich wersji anglojęzycznej (*Kultura czytelnicza młodego pokolenia. Reading culture of the young generation*, red. M. Antczak, T. Kochelski; tłum. i red. wersji ang. A. Walczak-

Niewiadomska, Łódź: Muzeum Miasta Łodzi, 2014; *Kultura czytelnicza młodego pokolenia: Materiały konferencyjne = Reading culture of the young generation: Conference materials*, red. M. Antczak, A. Walczak-Niewiadomska, T. Kochelski, Łódź: Muzeum Miasta Łodzi, 2016).

Inne zagadnienia

Tę część dorobku tworzą 2 monografie, 4 artykuły w czasopismach naukowych, 1 rozdział w monografiach wieloautorskich oraz 5 sprawozdań z konferencji (w tym jedno w języku angielskim) – łącznie 12 pozycji. Są to przede wszystkim prace o charakterze dokumentacyjnym, jak np. spisy prac licencjackich, magisterskich, doktorskich i habilitacyjnych wykonanych w Katedrze Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej UŁ, opracowywane od 2007 r. (H. Tadeusiewicz, A. Walczak-Niewiadomska, *Spis prac magisterskich, doktorskich i habilitacyjnych z zakresu nauki o książce, informacji naukowej i czasopiśmiennictwa wykonanych w Uniwersytecie Łódzkim w latach 2001-2005*, „Acta Universitatis Lodziensis. Folia Librorum” 2007, nr 14; A. Walczak-Niewiadomska, *Spis prac licencjackich, magisterskich i doktorskich z zakresu nauki o książce, informacji naukowej i czasopiśmiennictwa wykonanych w Uniwersytecie Łódzkim w latach 2006-2010*, „Acta Universitatis Lodziensis. Folia Librorum” 2010, nr 16; A. Walczak-Niewiadomska, *Spis prac licencjackich, magisterskich, doktorskich i habilitacyjnych z zakresu nauki o książce, informacji naukowej i czasopiśmiennictwa wykonanych w Uniwersytecie Łódzkim w latach 2011-2015*, „Acta Universitatis Lodziensis. Folia Librorum” 2016, nr 1-2(22-23)), a także bibliografia dorobku prof. Hanny Tadeusiewicz (E. Andrysiak, A. Walczak-Niewiadomska, *Bibliografia prac Profesor Hanny Tadeusiewicz*. W: Ludzie i książki: studia i szkice bibliologiczno-bibliograficzne..., Łódź: Ibidem, 2011). Ponadto opracowałam współautorsko dwie monografie bibliograficzne. Pierwsza z nich to sporządzona na zlecenie Łódzkiego Towarzystwa Naukowego bibliografia wydawnictw, będąca jedynym tak obszernym i kompleksowym zbiorem informacji o publikacjach wydanych przez Towarzystwo do 2005 r. (*Bibliografia wydawnictw Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Łodzi w latach 1936-1946 i Łódzkiego Towarzystwa Naukowego w latach 1946-2005*, Łódź: Łódzkie Towarzystwo Naukowe, 2006). Druga przedstawia dorobek pracowników Katedry Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej UŁ za lata 2006-2015 (M. Przybysz-Stawska, A. Walczak-Niewiadomska, *Dorobek publikacyjny pracowników i doktorantów Katedry Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej Uniwersytetu Łódzkiego w latach 2006-2015: monografia bibliograficzna*, Łódź: Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, 2016). W grupie

tej umieściłam też artykuł, w którym omówiłam zmiany, jakich dokonano w czasopiśmie „Acta Universitatis Lodziensis. Folia Librorum” po objęciu przeze mnie funkcji sekretarza w 2012 r. (A. Walczak-Niewiadomska, „Acta Universitatis Lodziensis. Folia Librorum” w obliczu zmian, „Forum Bibliotek Medycznych” 2015, nr 1).

C. Wystąpienia podczas konferencji naukowych

W okresie podoktorskim prezentowałam wyniki swoich badań (lub badań zespołowych) i rozważań zarówno na konferencjach o charakterze naukowym, jak i popularyzatorskim. Ogółem wygłosiłam 26 referatów podczas konferencji organizowanych przez ośrodki naukowe, z czego 9 było efektem pracy zespołowej w ramach projektów i opracowane zostały współautorsko (pełną listę zamieszczono w punkcie II.I *Wykazu opublikowanych prac...*). 13 wystąpień wygłoszonych zostało w języku polskim lub angielskim na konferencjach o zasięgu międzynarodowym (w tym 3 na konferencjach, które zorganizowane zostały poza granicami Polski). Uczestniczyłam aktywnie w spotkaniach naukowych o długiej już tradycji, organizowanych cyklicznie przez renomowane ośrodki bibliologiczne i informatologiczne, zarówno w Polsce, jak i za granicą. W wystąpieniach podejmowałam tematy obecne w mojej samodzielnej pracy badawczej, ale też, ze względu na tematykę reprezentowaną w projektach zespołowych, znajdujące się w obszarze informatologii, a nawet na styku nauk o literaturze.

Do 2011 r. w grupie wystąpień naukowych są referaty poświęcone książce kaliskiej (związane z materiałem badawczym zgromadzonym w trakcie przygotowywania doktoratu), zastosowaniu technologii w pracy bibliotek różnego typu (co było efektem refleksji zdobywanych podczas działalności dydaktycznej) oraz edukacji bibliotekarzy i specjalistów informacji w kontekście podnoszenia jakości kształcenia na poziomie akademickim. Były to m.in. wystąpienia: *Kalisz i kaliszanie w życiu Hieronima Łopacińskiego*, zaprezentowane w 2006 r. w Lublinie podczas konferencji naukowej „Hieronim Łopaciński – epoka – ludzie – region” (Wojewódzka Biblioteka Publiczna im. H. Łopacińskiego w Lublinie), *Funkcjonalność katalogów on-line w zakresie przekazu informacji o zasobach bibliotecznych na przykładzie bibliotek polskich i zagranicznych*, prezentowane w 2008 r. we Wrocławiu podczas Międzynarodowej konferencji naukowej „Uniwersum piśmiennictwa wobec komunikacji elektronicznej” (Instytut Informacji Naukowej i Bibliotekoznawstwa Uniwersytetu Wrocławskiego, Komitet Naukoznawstwa Polskiej Akademii Nauk), a także 3 referaty ogłoszone ze współautorami (dr. G. Czapnikiem, dr. Z.

Gruszką) oparte na wynikach grantu pt. „Badanie społecznych i naukowych uwarunkowań aktualnego systemu kształcenia brokerów informacji na poziomie akademickim”.

Po 2011 r. zainteresowania badawcze poświęciłam tematowi usług bibliotecznych dla dzieci, roli bibliotek w edukacji (również medialnej) młodego pokolenia w Polsce i za granicą, co znalazło wyraz w tematyce prezentowanych referatów. Wyniki badań ogłaszałam regularnie podczas Międzynarodowej Konferencji „Kultura czytelnicza młodego pokolenia”, odbywającej się co dwa lata w Łodzi; w 2012 r. z referatem pt. *Biblioteka szkoły wyższej dla dzieci w Polsce i za granicą*, w 2014 r. z referatem pt. *Poczytaj mi tato!, czyli o roli ojca w edukacji czytelniczej dziecka*, w 2016 r. z referatem pt. *Wczesna alfabetyzacja w polskich bibliotekach publicznych – zarys badań*. Wystąpiłam również w ostatniej edycji z 2018 r., kiedy ogłaszałam wyniki analizy zebranych danych, opracowanych szczegółowo w mojej rozprawie habilitacyjnej – z referatem pt. *Polska biblioteka publiczna bardziej rodzinna – wyniki badań w zakresie usług dla dzieci w wieku 0-5 lat i ich rodziców*. Zagadnienie usług bibliotecznych dla najmłodszej grupy użytkowników – dzieci w wieku 0-5 lat – było również tematem moich wystąpień na forach międzynarodowych – w 2015 r. w Klagenfurcie podczas 19th European Conference on Literacy (*Toddler's time in the library – European perspective*, University of Alpen-Adria) oraz rok później we Wrocławiu podczas The Child and the Book International Conference: Children's literature and play (*100 shades of play in the library*, Uniwersytet Wrocławski). Rozważania nad mediami w życiu dziecka i udziałem bibliotek publicznych w edukacji medialnej prezentowałam w referatach podczas konferencji za granicą (*A role of the family in the media education of the preschool children in Poland: A case study of Lodz*, Tampere 2013, University of Tampere; *Media education as an important part of library services in Poland*, Tampere 2014, University of Tampere) i w Polsce (*Udział biblioteki publicznej w edukacji medialnej obywateli*, Warszawa 2013, Instytut Informacji Naukowej i Studiów Bibliologicznych Uniwersytetu Warszawskiego). W tym roku, dzięki akceptacji komitetu programowego propozycji referatu, będę reprezentować swoją jednostkę podczas 18th Nordic Literacy Conference & 21st European Conference on Literacy, która odbędzie się w sierpniu 2019 r. w Kopenhadze (przedstawię wyniki najnowszych badań będących elementem mojego osiągnięcia naukowego na temat bibliotek polskich).

Ponadto, w związku z realizacją dwóch grantów skutkujących wydaniem kolejnych suplementów *Słownika pracowników książki polskiej*, w latach 2010-2015 prezentowałam wyniki prac nad ich edycją wspólnie z dr M. Rzakowolską (6 referatów). Wśród nich były

wystąpienia pt. *Ludzie książki na obczyźnie* w „Słowniku pracowników książki polskiej” (konferencja naukowa „Informują i edukują – książka i prasa polska na obczyźnie w XXI wieku”, Gorzów Wlkp. 2013, m.in. Instytut Wschodni Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu) oraz *Ludzie książki kontra władza. Zaangażowanie w drugi obieg wydawniczy (według materiałów zebranych do „Słownika pracowników książki polskiej”)* na IV Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Niewygodne dla władzy. Ograniczanie wolności słowa na ziemiach polskich od wieku XIX do czasów współczesnych” w 2014 r. w Toruniu (Instytut Informacji Naukowej i Bibliologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika).

W drugiej grupie moich wystąpień znajdują się referaty prezentowane na konferencjach szkoleniowych dla bibliotekarzy, seminariach i spotkaniach o charakterze popularyzatorskim (łącznie 7, ich lista znajduje się w punkcie III.J *Wykazu opublikowanych prac...*). Poświęcone były głównie przekazywaniu wiedzy na temat nowoczesnych technologii w pracy bibliotekarza, zagadnieniom związanym z kształceniem bibliologów i informatologów na poziomie akademickim, a także prezentacji aktualnie prowadzonych kierunków badań. Wśród tego typu aktywności był m.in. warsztat dla bibliotekarzy województwa łódzkiego pt. *Nowoczesne środki komunikacji internetowej w pracy bibliotekarza* (Pedagogiczna Biblioteka Wojewódzka w Łodzi, 2009), referat pt. *Nowe wyzwania w edukacji wyższej bibliologów i informatologów* na seminarium dla bibliotekarzy naukowych (Biblioteka Uniwersytetu Łódzkiego, 2014), a także wykład dla nauczycieli wychowania przedszkolnego pt. *Wczesna alfabetyzacja w pracy z dzieckiem w wieku 0-5 lat* (Pedagogiczna Biblioteka Wojewódzka w Łodzi. Filia w Pabianicach, 2018).

D. Udział w projektach badawczych

Brałam udział w 8 projektach, w tym w 3 jako kierownik. Trzykrotnie były to granty pozyskane przez zespół z Katedry Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej ze środków w ramach badań własnych Uniwersytetu Łódzkiego (2007 – Problemy i perspektywy nowoczesnego bibliotekarstwa, 2008 – Biblioteka i społeczeństwo XXI wieku, 2010 – Badanie społecznych i naukowych uwarunkowań aktualnego systemu kształcenia brokerów informacji na poziomie akademickim). Dwa kolejne dotyczyły przygotowania i publikacji kolejnych suplementów *Słownika pracowników książki polskiej*. Pierwszy pozyskano ze środków Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego na lata 2007-2010. W ramach moich obowiązków mieściło się przygotowanie wniosku o grant, następnie obsługa korespondencji między redakcją a autorami biogramów, współpraca redakcyjna, korekta oraz obsługa

dokumentacji związanej z realizacją grantu. Przygotowałam również indeks nazwisk i instytucji. Supplement 4. *Słownika* powstał dzięki otrzymaniu grantu z Narodowego Programu Rozwoju Humanistyki na lata 2012-2016. Mój wkład polegał na współpracy podczas obsługi dokumentacji związanej z realizacją grantu, przeprowadziłam też korektę i przygotowałam indeks nazwisk i instytucji. Opracowałam ponadto część materiałów zgromadzonych w Archiwum *Słownika*, które następnie w formie Inwentarza dołączono na płycie CD do tomu.

Trzykrotnie występowałam w roli kierownika projektu, z czego dwa z nich uzyskałam z programu dla młodych naukowców na Uniwersytecie Łódzkim (2011 – Biblioteki dla dzieci w Polsce – przystosowanie placówek do międzynarodowych standardów bibliotekarskich, 2012 – Polskie bibliotekarstwo dziecięce w XXI wieku). W 2011 r. realizowałam grant indywidualny w ramach Działania III (w V naborze wniosków) ze środków Funduszu Stypendialnego i Szkoleniowego (Analiza porównawcza usług bibliotecznych dla dzieci w wieku 0-3 w Polsce i Norwegii). Podczas trzytygodniowego pobytu w Oslo, dzięki współpracy z pracownikami Department of Archivistics, Library and Information Science (Oslo and Akershus University College of Applied Sciences), odwiedziłam 5 bibliotek publicznych z oddziałami dla dzieci, odnotowując metody i formy pracy stosowane przez bibliotekarzy norweskich. Nawiązane wówczas kontakty przełożyły się w latach późniejszych na długofalową współpracę, m.in. w ramach programu Erasmus+. Rezultaty wszystkich wymienionych projektów publikowane były na łamach czasopism naukowych lub w monografiach wieloautorskich i prezentowane na konferencjach naukowych.

E. Działalność dydaktyczna i popularyzująca naukę

Działalność dydaktyczna

Doświadczenie w pracy dydaktycznej w okresie po uzyskaniu stopnia doktora zdobywałam przede wszystkim w Katedrze Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej (od 2016 r. Katedrze Informatologii i Bibliologii) Uniwersytetu Łódzkiego, prowadząc co roku zajęcia w pełnym wymiarze obciążeń dydaktycznych ze studentami na studiach stacjonarnych, zaocznych i podyplomowych oferowanych przez tę jednostkę. Od 2006 r. były to przedmioty oferowane w ramach takich kierunków, jak: Informacja naukowa i bibliotekoznawstwo (licencjackie i magisterskie), Informacja w środowisku cyfrowym (licencjackie), Informatologia z biznesowym językiem angielskim (magisterskie), w formie

wykładów, konwersatoriów, seminariów oraz laboratorium komputerowego. Byłam też jednym z wykładowców na studiach podyplomowych „Bibliotekoznawstwo i informacja naukowa” oraz na „Studiach podyplomowych dla nauczycieli w zakresie ICT, języków obcych oraz drugiego przedmiotu” realizowanych w KBiIN UŁ w ramach projektu Ministerstwa Edukacji Narodowej współfinansowanego przez Europejski Fundusz Społeczny. Wśród studentów Wydziału Filologicznego UŁ popularnością cieszyły się także zajęcia proponowane przeze mnie do wyboru – Informatyka w zawodzie filologa (dla kierunku „Germanistyka” na stopniu licencjackim) oraz Elektroniczne źródła informacji dla literaturoznawców (dla kierunku „Filologia polska” na stopniu licencjackim). W r. akad. 2011/2012 oraz 2012/2013 prowadziłam wykłady w języku angielskim dla studentów UŁ w ramach zajęć ogólnouczelnianych (Library and Information Science in the 21st century). W latach 2007-2008 miałam zajęcia na kierunku „Bibliotekoznawstwo i informacja naukowa z organizacją i zarządzaniem” dla słuchaczy Studium Doskonalenia Menedżerów Oświaty w Kaliszu.

Tematykę prowadzonych przeze mnie zajęć można zasadniczo podzielić na dwa bloki tematyczne: poświęcone bibliotekoznawstwu (a szczególnie procesom automatyzacji bibliotek, bibliotekom publicznym) oraz informatologii (wyszukiwanie, weryfikacja i przetwarzanie informacji, infobrokering, źródła informacji). Wśród zajęć w pierwszym sygnalizowanym nurcie były m.in. Automatyzacja procesów bibliotecznych, Sieć bibliotek publicznych oraz Dzieci i młodzież w bibliotekach publicznych. Zagadnienia związane z teoretycznymi i praktycznymi aspektami informatologii przekazuję (lub przekazywałam w przypadku wygaszenia kierunku studiów) studentom podczas takich zajęć, jak na przykład: Wyszukiwanie i ocena jakości informacji elektronicznej, Wprowadzenie do zawodu brokera informacji, Infobrokering, Ekonomia informacji, Informacja gospodarcza, Nowoczesne systemy informacyjne, Organizacja wiedzy, Problems of Informatology in English. Prowadzę również konwersatorium Zarządzanie czasem i praca w zespole na obu kierunkach oferowanych obecnie w KiB UŁ. Około 1/3 ze wspomnianych przedmiotów odbywała się i odbywa nadal w formie laboratoriów komputerowych.

Czterokrotnie przeprowadziłam cykl wykładów w języku angielskim dla studentów uczelni partnerskich w ramach programu ERASMUS+. Zajęcia, zatytułowane *Public libraries for children in Poland – current trends, Emergent literacy as one of the key services of public library, Family librarianship, New media in the library for children, Adapting libraries to the needs of different age groups of users, Work methods with children in the library,*

zrealizowałam dla studentów OsloMet – storbyuniversitetet (Oslo, 2013), Slezska univerzita (Opawa, 2015), Latvijas Universitāte (Ryga, 2016) oraz Eötvös Loránd Tudományegyetem (Budapeszt, 2017).

W działalności dydaktycznej stosuję różne metody, również te, których zadaniem jest aktywizowanie studentów do opracowania własnych scenariuszy, pomysłów, raportów i projektów. Formę taką miał przedmiot *Projekt infobrokerski* (na kierunku magisterskim Informacja naukowa i bibliotekoznawstwo), podczas którego studenci tworzyli różnorodne prace związane z wyszukiwaniem, oceną, selekcją i opracowaniem informacji na temat firm polskich i zagranicznych oraz wybranej branży rynku w Polsce. Z kolei na potrzeby przedmiotu *Dzieci i młodzież w bibliotekach publicznych* (na kierunku magisterskim Informacja naukowa i bibliotekoznawstwo) nawiązałam współpracę z Przedszkolem Uniwersytetu Łódzkiego, w którym studenci, podczas specjalnych zajęć z wychowankami, prowadzili lekcję biblioteczną na podstawie opracowanego przez siebie scenariusza. Jakość prowadzonych przeze mnie zajęć częściowo potwierdza wysoka ocena studentów uzyskiwana rokrocznie na podstawie ankiet ewaluacyjnych wypełnianych w systemie uniwersyteckim USOS. Przykładowo w semestrze zimowym r. akad. 2013/2014 średnia ocena moich zajęć wyniosła 4,67 (w skali od 2 do 5), w semestrze letnim r. akad. 2016/2017 – 4,88 (w skali od 2 do 5), a w semestrze letnim 2017/2018 – 4,73 (w skali 2 do 5). Również hospitacje przeprowadzane podczas moich zajęć miały wydźwięk pozytywny.

Dwukrotnie prowadziłam seminarium dla studentów kierunku licencjackiego „Informacja w środowisku cyfrowym”, w którego rezultacie prace dyplomowe pod moim kierunkiem napisało 10 osób. Zrecenzowałam ponadto 13 prac licencjackich oraz 10 prac magisterskich.

Poza pracą dydaktyczną polegającą na opracowaniu i prowadzeniu zajęć ze studentami, kilkakrotnie na przestrzeni lat pełniłam obowiązki opiekuna roku na studiach stacjonarnych – licencjackich i magisterskich oferowanych w KLiB UŁ. W latach 2013-2017 pełniłam funkcję kierownika specjalizacji „Broker informacji” na studiach magisterskich „Informacja naukowa i bibliotekoznawstwo”. Brałam udział w tworzeniu programu nauczania (opracowałam sylabusy dla kilku autorskich przedmiotów) w ramach projektu „Aktualizacja kształcenia akademickiego bibliotekarzy pracujących w małych bibliotekach gminnych” realizowanego przez Fundację Rozwoju Społeczeństwa Informacyjnego i Polskie Towarzystwo Bibliologiczne Oddział Warszawski. Byłam koordynatorką zespołu ds. opracowania nowego kierunku na poziomie licencjackim w KBiIN UŁ, którego pierwsza

edycja ruszyła w r. akad. 2015/2016, i który cieszy się nadal dużym zainteresowaniem kandydatów. Do moich osiągnięć w tym zakresie należy stworzenie koncepcji programu studiów, opracowanie treści programowych, 1/3 sylabusów, sylwetki absolwenta, efektów kształcenia zgodnie z wymogami Krajowych Ram Kwalifikacji oraz całej dokumentacji, jaka się z tym wiązała. Do dnia dzisiejszego pełnię rolę koordynatora tego kierunku, a do moich obowiązków należy m.in. aktualizacja treści i efektów kształcenia, dostosowywanie dokumentacji do wymogów Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, a także kontrola jej kompletności.

Działalność popularyzująca naukę

Do działań prowadzonych przeze mnie w zakresie popularyzacji nauki zaliczam przede wszystkim aktywność na rzecz promocji swojej jednostki naukowej – Katedry Informatologii i Bibliologii oraz Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Łódzkiego (ich wyszczególnienie można znaleźć w punkcie III.I *Wykazu opublikowanych prac...*). Od 2003 r. uczestniczyłam w inicjatywach mających na celu promowanie działalności dydaktycznej i naukowej Katedry, m.in. poprzez koordynację jej działań podczas Festiwalu Nauki, Techniki i Sztuki w Łodzi (2015) oraz Pikniku Nauki i Wiedzy UŁ (2013-2015). Wygłaszałam też wykłady w formie przystępnej dla potencjalnych studentów UŁ podczas „Drzwi Otwartych” organizowanych na Wydziale Filologicznym w roku 2016, a także dla uczniów II Liceum Ogólnokształcącego im. T. Kościuszki w Kaliszu (2015).

Drugim nurtem upowszechniania nauki są artykuły mojego autorstwa publikowane na łamach fachowych czasopism dla bibliotekarzy, poprzez które starałam się zwrócić uwagę na aspekty obsługi bibliotecznej dzieci i ich opiekunów, struktury zbiorów gromadzonych z myślą o dzieciach i młodzieży, ale też na formy działalności prowadzonej przez biblioteki publiczne za granicą. Teksty tego typu opublikowałam w periodykach dostępnych w formie tradycyjnej drukowanej i elektronicznej, m.in. w „Bibliotekarzu” (*Alternatywne usługi biblioteczne*, 2011, nr 12; *Nagrody dla bibliotek*, 2011, nr 9), „Poradniku Bibliotekarza” (*Biblioteki przyjazne dzieciom*, 2010, nr 7-8; *Biblioteki zabawkowe*, 2011, nr 5; *Najmłodszy użytkownicy w norweskich bibliotekach*, 2012, nr 6) i „Tytule Ujednoliconym” (*Wpadnij do biblioteki na darmowe strzyżenie*, 2012, nr 8). Warte wspomnienia w tej grupie są dwa artykuły, które opublikowałam w języku angielskim, oba poświęciłam usługom bibliotek publicznych dla dzieci w Polsce (*Public Library as a Place for the Family in Poland*, „IFLA. Libraries for Children and Young Adults Section Newsletter” 2012, June; *Toys and Play in Polish Public Libraries*, „ITLA Newsletter” 2015, no. 12).

F. Działalność organizacyjna

Organizacja i współorganizacja międzynarodowych i krajowych konferencji naukowych

Od 2006 r. brałam udział w organizacji siedmiu krajowych i międzynarodowych konferencji naukowych, w tym jednej jako kierownik. Byłam członkiem komitetu organizacyjnego i/lub sekretarzem przy konferencjach o zasięgu ogólnopolskim organizowanych przez KBiIN UŁ: „Absolwent bibliotekoznawstwa na rynku pracy: możliwości, potrzeby, perspektywy” (2011) oraz „Jan Muszkowski: ludzie, epoka, książki. Polska bibliologia uniwersytecka w 60 lat po śmierci profesora” (2013). Jestem też stałym współorganizatorem cyklu konferencji międzynarodowych pt. „Kultura czytelnicza młodego pokolenia”, które odbywają się co dwa lata w Łodzi (2012, 2014, 2016, 2018) dzięki staraniom KliB UŁ oraz jej partnerów (Muzeum Miasta Łodzi, Biblioteki Uniwersytetu Łódzkiego oraz Oddziału Łódzkiego Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich). W zależności od edycji byłam sekretarzem, członkiem komitetu organizacyjnego i naukowego, sekretarzem ds. kontaktu z uczestnikami z Polski i zagranicy, prowadziłam też niejednokrotnie sesje podczas konferencji. W 2017 r. byłam kierownikiem konferencji naukowej „Biblioteka szkolna – czym jest, czym może być...”, organizowanej przez KliB UŁ oraz Łódzkie Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego.

Organizacja innych wydarzeń

Od dwóch kadencji (2013-2017, 2018-2021) jestem członkiem Komitetu Głównego Ogólnopolskiej Olimpiady Bibliologicznej i Informatologicznej. Uczestniczę w organizacji poszczególnych etapów konkursowych, m.in. w opracowaniu pytań do etapu finałowego, obsłudze uczestników finału odbywającym się co roku na Wydziale Filologicznym UŁ oraz w ocenie prac finałowych.

Pełnione funkcje

Od 2011 r. jestem koordynatorem kierunkowym ds. programu ERASMUS+ i ECTS oraz programu MOST w Katedrze Informatologii i Bibliologii UŁ. Do moich obowiązków należy m.in. przygotowanie umów bilateralnych z uczelniami partnerskimi, obsługa studentów KliB UŁ oraz studentów przyjeżdżających z zagranicy w ramach wymiany dydaktycznej, przygotowanie aktualnej oferty dydaktycznej dla studentów z uczelni partnerskich, pośredniczenie w kontaktach między studentami a wykładowcami. Jestem też

koordynatorem ds. współpracy z zagranicą w KliB UŁ – moją zasługą jest pozyskanie wszystkich dotychczasowych partnerów Katedry w ramach programu ERASMUS+ (uczelnie z Chorwacji, Czech, Hiszpanii, Łotwy, Norwegii i Węgier; w przygotowaniu jest umowa z uniwersytetem w Turcji). Prowadzę bieżącą korespondencję z partnerami, przyjmuję wykładowców uczelni partnerskich podczas realizacji ich wykładów dla studentów Wydziału Filologicznego UŁ.

Jestem związana od ponad dekady z Pracownią *Słownika pracowników książki polskiej* – początkowo (od 2007 r.) jako jej sekretarz, od 2016 r. jako kierownik. Jako sekretarz brałam udział w edycji dwóch suplementów *Słownika* – trzeciego i czwartego. Pozyskałam grant z Komitetu Badań Naukowych na suplement trzeci, prowadziłam wówczas korespondencję z autorami i czuwałam nad całokształtem zagadnień związanych z realizacją projektu (redakcja, opracowanie graficzne, indeksy). Podczas prac nad suplementem czwartym zajmowałam się głównie redakcją biogramów, korektą, indeksami oraz stworzeniem inwentarza archiwum SPKP. Jako kierownik nadzoruję prace zespołu Pracowni, prowadzę korespondencję m.in. z autorami propozycji biogramów do kolejnego suplementu oraz z osobami pragnącymi skorzystać z zasobów Archiwum SPKP.

Od 2012 r. nieprzerwanie uczestniczę w pracach nad wydawaniem kolejnych numerów czasopisma „Acta Universitatis Lodziensis. Folia Librorum” – do 2015 r. jako sekretarz, następnie zastępca redaktora naczelnego. Przez pierwsze trzy lata współpracy z redakcją udało mi się pozyskać do Rady Naukowej periodyku naukowców z zagranicznych ośrodków naukowych, rozpocząć deponowanie numerów archiwalnych i bieżących w Repozytorium Uniwersytetu Łódzkiego, BazHum i innych bazach rejestrujących czasopisma naukowe, a także rozbudować stronę internetową periodyku. Obecnie zajmuję się procesem komunikacji w zakresie recenzji artykułów oraz korektą na ostatnim etapie prac nad numerem.

Należę do towarzystwa naukowego Kaliskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk, a także do dwóch stowarzyszeń o nienaukowym charakterze: Polskiej Sekcji Międzynarodowej Izby ds. Książek dla Młodych (IBBY) oraz International Toy Library Association.

Zaangażowanie w pracę Wydziału i Katedry

Od początku pracy w Uniwersytecie Łódzkim angażowałam się w prace organizacyjne, zarówno na potrzeby Wydziału Filologicznego, jak i swojej jednostki – najpierw Katedry

Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej, następnie Katedry Informatologii i Bibliologii. Wśród przykładów mogę wymienić m.in. uczestnictwo w Komisjach Rekrutacyjnych na studia stacjonarne i zaoczne. Ponadto w latach 2012-2016 byłam przedstawicielem niesamodzielnych pracowników akademickich w Radzie Wydziału Filologicznego. Od kilkunastu lat biorę też udział w opracowaniu i redagowaniu strony internetowej (również jej wersji anglojęzycznej) KliB UŁ.

W uznaniu za wyróżniającą się działalność organizacyjno-dydaktyczną w 2018 r. otrzymałam nagrodę Dziekana Wydziału Filologicznego UŁ.

G. Inne osiągnięcia

W 2016 r. wspólnie z prof. Stanisławą Kurek-Kokocińską przygotowałam ekspertyzę na temat możliwości umieszczania publikacji (wersji pełnotekstowych i/lub metadanych) w międzynarodowych i krajowych bazach danych na zlecenie Wydawnictwa Uniwersytetu Łódzkiego (S. Kurek-Kokocińska, A. Walczak-Niewiadomska, *Wydawnictwa zwarte w referencyjnych źródłach informacji (krajowych i zagranicznych): raport*, Łódź 2016).

Za działalność naukowo-badawczą otrzymałam dwie nagrody indywidualne Rektora UŁ: w 2007 r. za książkę *Bibliografia wydawnictw Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Łodzi w latach 1936-1946 i Łódzkiego Towarzystwa Naukowego w latach 1946-2005* (Łódź: Łódzkie Towarzystwo Naukowe, 2006) i w 2008 r. – za książkę *Ksiądz Jan Sobczyński i jego księgozbiór* (Kalisz: Kaliskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk, 2007). Dwie kolejne nagrody Rektora UŁ dostałam jako członek zespołu za wydanie suplementów *Słownika pracowników książki polskiej* – Suplementu 3. w 2010 r. oraz Suplementu 4. w 2016 roku.

Agata Walczak-Niewiadomska